

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Τίτλος

Όνοματεπώνυμο συγγραφέα
Πανεπιστήμιο

Όνοματεπώνυμο δεύτερου (τρίτου κ.ο.κ.) συγγραφέα
Πανεπιστήμιο

Η κεφαλίδα (μπαίνει πάνω δεξιά σε κάθε σελίδα):

περιγράφει το θέμα της έρευνας συνοπτικά (με όχι πάνω από 50 γράμματα).

Ο τίτλος:

Περιγράφει το θέμα της έρευνας με περίπου 12 λέξεις και συχνά περιλαμβάνει τη σχέση μεταξύ της Α.Μ. και της Ε.Μ. (π.χ. “Η υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ μειώνει τη μνημονική ικανότητα”).

Τα **ονοματεπώνυμα των συγγραφέων** μπαίνουν με σειρά που καθορίζεται από τη σπουδαιότητα της συμβολής του κάθε συγγραφέα στη συγκεκριμένη εργασία.

Σε περίπτωση που όλοι οι συγγραφείς έχουν συμβάλει εξίσου, τα ονόματα γράφονται με τυχαία σειρά.

Περίληψη

- Περιλαμβάνει μια συνοπτική παρουσίαση της έρευνας, η οποία δεν πρέπει να ξεπερνά τις 150 λέξεις περίπου.
- Η περίληψη πρέπει να αναφέρει το σκοπό της έρευνας, τη μεθοδολογία (αν είναι δυνατόν μόνο την ονομασία της), τα βασικά αποτελέσματα (χωρίς λεπτομέρειες για τα στατιστικά τεστ) και τα πιο σημαντικά συμπεράσματα.
- Συμβουλή: Είναι καλύτερο η περίληψη να γράφεται στο τέλος, αφού αποφασίσει κανείς ποια είναι τα βασικά σημεία της εργασίας. Η περίληψη, συνήθως, περιλαμβάνει μία ή δύο προτάσεις από την κάθε υποενότητα (δηλ. την Εισαγωγή, τη Μεθοδολογία, τα Αποτελέσματα και τη Συζήτηση).

(Εισαγωγή ή Τίτλος)

Η Εισαγωγή

- παρουσιάζει το σκοπό και τους επιμέρους στόχους της έρευνας.
- πληροφορεί τον αναγνώστη σχετικά με προηγούμενες σχετικές έρευνες και εξηγεί τη σχέση της συγκεκριμένης έρευνας με προηγούμενα ευρήματα.
- εξηγεί την πρωτοτυπία της συγκεκριμένης έρευνας και τη συνεισφορά της στη διεύρυνση της επιστημονικής γνώσης.
- πρέπει να ελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και να τον προετοιμάζει γι' αυτό που θα ακολουθήσει.
- περιλαμβάνει μόνο βιβλιογραφικές αναφορές που σχετίζονται άμεσα με τη συγκεκριμένη έρευνα και εξηγεί πώς η έρευνα αυτή επεκτείνει προηγούμενες. Επισημαίνονται οι περιορισμοί ή οι ατέλειες προηγούμενων ερευνών, οι οποίες οδήγησαν στην περαιτέρω διερεύνηση του θέματος.

- Αφού ολοκληρωθεί η βιβλιογραφική ανασκόπηση, περιγράφεται με σαφήνεια η ερευνητική υπόθεση και αναφέρονται οι εννοιολογικές μεταβλητές που θα εξεταστούν. Ορίζονται οι εννοιολογικές μεταβλητές, αναφέρονται ορισμοί που έχουν χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν και εξηγείται η επιλογή του συγκεκριμένου ορισμού.
- Προς το τέλος της Εισαγωγής (ή σε χωριστή υποενότητα μετά), δίνονται πιο συγκεκριμένες λεπτομέρειες για την έρευνα που θα ακολουθήσει.

Μέθοδος

Περιγράφει με ακρίβεια τον τρόπο σχεδιασμού και διεξαγωγής της έρευνας. Στην ενότητα αυτή, πρέπει να δίνονται όλες οι απαραίτητες λεπτομέρειες που απαιτούνται για την πλήρη κατανόηση της ερευνητικής διαδικασίας. Ωστόσο, πρέπει να αναφέρονται μόνο οι σημαντικές λεπτομέρειες.

Η ενότητα της μεθόδου χωρίζεται σε επιμέρους τμήματα. Τα πιο βασικά είναι τα εξής:

- Συμμετέχοντες
- Ερευνητικό υλικό
- Διαδικασία

Συμμετέχοντες:

- Παρέχεται λεπτομερής περιγραφή του δείγματος της έρευνας. Δίνονται πληροφορίες για τον πληθυσμό, για το μέγεθος του δείγματος, για τον τρόπο δειγματοληψίας και για τον τρόπο τοποθέτησής τους στις επιμέρους ομάδες. Σε περίπτωση που κάποια άτομα αποκλείστηκαν πριν τη στατιστική ανάλυση, το αναφέρουμε στην υποενότητα αυτή.
- Αν το δείγμα αποτελείται από φοιτητές, συνήθως, δε χρειάζεται να αναφερθούν περισσότερες λεπτομέρειες για προσωπικά χαρακτηριστικά (πέρα από το φύλο), αλλά σε περίπτωση που το δείγμα προέρχεται από έναν ειδικό πληθυσμό (π.χ. άτομα με ένα οργανικό ή ψυχολογικό πρόβλημα), τότε χρειάζονται όλες οι λεπτομέρειες σχετικά με τον πληθυσμό και το δείγμα (π.χ. ηλικία, Δ.Ν., εθνικότητα).
- Συνήθως, αναφέρεται μόνο τα χαρακτηριστικά που θα αναλυθούν στη συνέχεια (π.χ. ηλικία, εθνικότητα).

Ερευνητικό υλικό:

Παρέχονται πληροφορίες για τα ερεθίσματα που χρησιμοποιούνται. Το ερευνητικό υλικό μπορεί να περιλαμβάνει βιντεοκασέτες, προγράμματα υπολογιστών, ερωτηματολόγια, γεωμετρικά σχήματα, λίστες λέξεων κ.α. Στην περίπτωση των ερωτηματολογίων, δίνονται πληροφορίες για τον αριθμό των ερωτήσεων και τη μορφή των απαντήσεων. Όταν πρόκειται για ήδη γνωστές κλίμακες, ο ερευνητής παραπέμπει τον αναγνώστη στις σχετικές έρευνες.

Συχνά, τα ερεθίσματα που χρησιμοποιήθηκαν παρουσιάζονται σε παραρτήματα στο τέλος της εργασίας.

Διαδικασία:

Στην ενότητα αυτή, περιγράφεται αναλυτικά η διαδικασία διεξαγωγής της έρευνας. Δίνονται πληροφορίες π.χ. για οδηγίες, χώρο και χρόνο διεξαγωγής της έρευνας, καθώς και λεπτομέρειες για την ενημέρωση των συμμετεχόντων στο τέλος της έρευνας. Πολλές φορές, δίνονται αυτολεξεί οι οδηγίες προς τους συμμετέχοντες, αλλά αν καταλαμβάνουν πολύ χώρο, τότε τοποθετούνται στα Παραρτήματα.

Η περιγραφή πρέπει να γίνεται σε αόριστο χρόνο.

Αποτελέσματα

- Το τμήμα αυτό περιλαμβάνει τις στατιστικές αναλύσεις των δεδομένων. Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται είτε με σειρά σπουδαιότητας ανάλογα με τις ερευνητικές υποθέσεις είτε με τη σειρά με την οποία έγινε η συλλογή των δεδομένων.
- Στην περίπτωση που οι αναλύσεις είναι απλές, δε χρειάζεται η γραφική απεικόνισή τους. Αν όμως υπάρχουν πολλοί μέσοι όροι ή συσχετίσεις, τότε χρησιμοποιούμε πίνακες ή σχεδιαγράμματα και αναφερόμαστε οπωσδήποτε σε αυτούς/ά στο βασικό κείμενο της ενότητας των Αποτελεσμάτων. Γενικά, στοιχεία που περιλαμβάνονται στους πίνακες δεν τα αναφέρουμε πάλι στο κείμενο και το αντίστροφο.

Συζήτηση

Στην ενότητα αυτή

1. παρουσιάζουμε με συνοπτικό τρόπο τα βασικότερα ευρήματά μας και επιχειρούμε να τα ερμηνεύσουμε
2. συγκρίνουμε τα ευρήματά μας με προηγούμενα ευρήματα ή τα κρίνουμε σε σχέση με υπάρχουσες θεωρίες
3. αναφέρουμε πιθανά δυνατά και αδύνατα σημεία της έρευνας και
4. κάνουμε προτάσεις για μελλοντικές έρευνες.

Η ενότητα της Συζήτησης, συνήθως, ξεκινά με μια σύντομη ανασκόπηση των βασικών αποτελεσμάτων, χωρίς ωστόσο να αναφέρονται στατιστικά τεστ.

Στη συνέχεια, γίνεται προσπάθεια ερμηνείας των αποτελεσμάτων και απάντησης των ερωτημάτων που τέθηκαν στην ενότητα της Εισαγωγής.

Αναφέρονται και άλλες προγενέστερες ή σύγχρονες έρευνες που συμφωνούν ή διαφωνούν με τα συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Στην περίπτωση που τα αποτελέσματα δεν είναι τα αναμενόμενα, προτείνονται πιθανές ερμηνείες τους και λόγοι που μπορεί να οδήγησαν στην αποτυχία επαλήθευσης των προβλέψεων. Επίσης, προτείνονται πιθανές αλλαγές στο ερευνητικό υλικό ή τον ερευνητικό σχεδιασμό, οι οποίες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε διαφορετικά αποτελέσματα στο μέλλον.

Στο τέλος της Συζήτησης, γίνονται προτάσεις για περαιτέρω έρευνες.

Τρόπος συγγραφής της Βιβλιογραφίας

- Η συγγραφή της Βιβλιογραφίας πρέπει να συμφωνεί με ορισμένους κανόνες γενικά αποδεκτούς στο χώρο της Ψυχολογίας (κανόνες του APA). Η βιβλιογραφία ξεκινά σε καινούργια σελίδα.
- Κάθε παραπομπή που σημειώνεται στο κείμενο πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχει στη Βιβλιογραφία και κάθε βιβλιογραφική αναφορά που περιλαμβάνεται στη Βιβλιογραφία πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριλαμβάνεται στο κείμενο.
- Στη Βιβλιογραφία περιλαμβάνονται τα επώνυμα όλων των συγγραφέων ταξινομημένα κατά αλφαβητική σειρά. Σε περίπτωση που υπάρχουν πάνω από μία δημοσιεύσεις του ίδιου συγγραφέα, οι δημοσιεύσεις τοποθετούνται με χρονολογική σειρά ξεκινώντας από την παλαιότερη. Μάλιστα, σε περίπτωση που ένας συγγραφέας έχει δημοσιεύσει και εργασίες σε συνεργασία με άλλους συγγραφείς, αλλά το δικό του όνομα είναι πρώτο, τοποθετούνται πρώτα οι εργασίες που έχει δημοσιεύσει μόνος του (ανεξαρτήτως έτους δημοσίευσης).

Βιβλιογραφία

Άρθρο περιοδικού με έναν συγγραφέα

- Παραπομπή εντός κειμένου (Dienes, 1992)
- Καταχώριση στη Βιβλιογραφία:

Dienes, Z. (1992). Connectionist and memory-array models of artificial grammar learning. *Cognitive Science*, 16, 41-79.

Άρθρο περιοδικού με δύο συγγραφείς

- Παραπομπή εντός κειμένου (Dienes & Fahey, 1995).
- Καταχώριση στη Βιβλιογραφία:

Dienes, Z., & Fahey, R. (1995). The role of specific instances in controlling a dynamic system. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory and Cognition*, 21, 848-862.

Άρθρο περιοδικού με πάνω από δυο συγγραφείς

- Παραπομπή εντός κειμένου (Dienes, Altmann, Kwan, & Goode, 1995). Τη δεύτερη (τρίτη κ.ο.κ.) φορά που θα συμπεριληφθεί η συγκεκριμένη αναφορά στο κείμενο (Dienes, et al., 1995).
- Καταχώριση στη Βιβλιογραφία:

Dienes, Z., Altmann, G.T.M., Kwan, L., & Goode, A. (1995). Unconscious knowledge of artificial grammars is applied strategically. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory and Cognition*, 21, 1322-1338.

Βιβλίο το οποίο έγραψε ένας συγγραφέας ή και περισσότεροι

- Παραπομπή εντός κειμένου (Berry & Dienes, 1993)
- Καταχώριση στη Βιβλιογραφία:

Berry, D., & Dienes Z. (1993). *Implicit learning: Theoretical and empirical issues*. London: Lawrence Erlbaum Associates.

Βιβλίο το οποίο έχει επιμεληθεί ένας συγγραφέας ή και περισσότεροι

- Παραπομπή εντός κειμένου (Vosniadou & Ortony, 1989)
- Καταχώριση στη Βιβλιογραφία:

Vosniadou, S., & Ortony, A. (Eds.). (1989). *Similarity and Analogical Reasoning*. Cambridge: Cambridge University Press.

Κεφάλαιο σε βιβλίο με έναν ή περισσότερους επιμελητές

- Παραπομπή εντός κειμένου (Medin & Ortony, 1989)
- Καταχώριση στη Βιβλιογραφία:

Medin, D.L., & Ortony, A. (1989). Psychological essentialism. In S. Vosniadou & A. Ortony (Eds.), *Similarity and Analogical Reasoning* (pp. 179-195). Cambridge: Cambridge University Press.

Αν έχετε αποκτήσει πληροφορίες από ένα άτομο, το αναφέρετε στο κείμενο μόνο και όχι στη Βιβλιογραφία. Για παράδειγμα, στο κείμενο γράφετε:

...αλλά ο Dienes και οι συνεργάτες του βρήκαν ότι αυτές οι συνθήκες δεν ευνοούν την άδηλη μάθηση (Z. Dienes, προσωπική επικοινωνία, 10 Δεκεμβρίου, 2004).

Όταν χρησιμοποιείτε παραπομπή σε προσωπικές πληροφορίες, πρέπει να εξασφαλίσετε τη συγκατάθεση του ατόμου που σας έδωσε τις πληροφορίες.

Αν βρείτε πληροφορίες σε μια ιστοσελίδα, πρέπει να αναφέρετε στη Βιβλιογραφία ολόκληρη την ηλεκτρονική διεύθυνση καθώς και την ημερομηνία εισόδου σε αυτή. Για παράδειγμα, στο κείμενο μπορείτε να γράψετε: ... η Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρία (APA) έχει προτείνει συγκεκριμένους κανόνες δεοντολογίας (American Psychological Association, 2004). Στη Βιβλιογραφία γράφετε:

American Psychological Association (2016).

<http://www.apa.org/ethics>. Επίσκεψη στις 15 Φεβρουαρίου, 2016.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη Βιβλιογραφία βλ.

www.apastyle.org

Παραρτήματα

Σε περίπτωση που θεωρείται απαραίτητο ή χρήσιμο για τον αναγνώστη, σε παραρτήματα παρέχονται τμήματα του ερευνητικού υλικού (π.χ. λίστες ερεθισμάτων, πλήρεις οδηγίες προς τους συμμετέχοντες στην έρευνα κλπ.) ή πίνακες και διαγράμματα που δεν θεωρούνται απαραίτητα για την κατανόηση των αποτελεσμάτων και γι' αυτό δεν τοποθετούνται εντός του βασικού κειμένου.